

МІКРООЙКОНІМІЯ ПІВНОЧІ ЛЬВІВЩИНИ

У статті досліджено мікроойконіми півночі Львівщини, які відображають зв'язок географічного об'єкта з людиною. Проаналізовано відантропонімні назви кутків, частин села, а також назви, що вказують також на соціальний та етнічний склад населення. З'ясовано, що домінуючими є відантропонімні утворення.

Ключові слова: антропонім, мікроойконім, мікротопонім.

Оксана Проць. МІКРООЙКОНИМИЯ СЕВЕРА ЛЬВОВСКОЙ ОБЛАСТИ

В статье исследованы микроойконимы северных районов Львовской области, которые отражают связь географического объекта с человеком. Проанализированы отантропонимные названия частей улиц и населенных пунктов, а также названия, которые указывают на социальный и этнический состав населения. Определено, что доминируют отантропонимные образования.

Ключевые слова: антропоним, микроойконим, микротопоним.

Oksana Prots'. MICROOYKONYMY OF LVIV NORTH REGION

The article is devoted to the research of microooykonymy of Lviv North region, which represent the relationship between a human being and a geographical object. The proper names of the small geographical objects, created from anthroponyms, are the most numerous in Lviv North Region. Microooykonymy holds information about the peculiarities of ethnic and social composition of the population.

Key words: anthroponym, microooykonym, microtoponym.

Поява та функціонування назв дрібних географічних об'єктів є мовною та культурною універсалією буття людини, а тому дослідження мікротопонімії потрібне не лише для розуміння закономірностей розвитку української мови, але й для вивчення особливостей світосприйняття суб'єкта номінації (людини).

Останніми роками в українській регіональній топоніміці дедалі більше праць присвячено вивченню мікротопонімікону окремих територій (дослідження В. Баньої [1], Л. Білінської [2], Н. Вебер [5], О. Зайчківської [7], Н. Лісняк [10], О. Лужецької [11], О. Михальчук [12], Н. Сокіл [13], Н. Яніцької [15] та ін.). Однак завдання тотально зібрати і систематизувати найменування дрібних географічних об'єктів все ще актуальне.

Об'єктом пропонованого дослідження є мікроойконімія півночі Львівської області. Згідно із сучасним адміністративним поділом України, це територія Бродівського, Буського, Жовківського, Кам'янка-Бузького, Радехівського та Сокальського районів Львівщини.

У статті дотримуємося думки, що мікроойконіми є невід'ємною частиною мікротопонімікону (вважаємо, доцільно класифікувати топоніми за розмірами денотата по лінії «макро – мезо – мікро», а тому мікротопонімія поєднує декілька топонімічних класів, зокрема мікроойконімію). Їхній аналіз потрібний для комплексного вивчення мікротопонімів, адже дослідження назв вулиць, кутків, присілків та хуторів у поєднанні з найменуваннями інших дрібних географічних об'єктів дозволяє виявити, зрозуміти особливості мікротопонімікону певного населеного пункту і регіону загалом, його формування та розвиток. Інколи від мікроойконімів утворено інші пропріативи і мотиви номінації можна з'ясувати лише у зв'язку з ними (наприклад, земельні угіддя *Купина Піщанська і Купина Хоронівська* (поля, с. Хлівчани Ск) розташовані в частинах села *Піщанка і Хоронів*). Крім того, нерідко назви невеликих поселень, частин населеного пункту та інших географічних об'єктів перебувають у семантичних (*Пісок* (ч. с., с. Руда-Сілецька Км-Бз) – *Глинка* (поле, с. Руда-Сілецька Км-Бз) – *Чорна Земля* (поле, с. Руда-Сілецька Км-Бз)) та словотвірних зв'язках (*Ковали* (ч. с., с. Грицеволя Рд) – *Ковалівщина* (луг, с. Щуровичі Рд), *Лукачі* (ч. с., с. Нова Кам'янка Жв) – *Лукачиха* (поле, с. Нова Кам'янка Жв)). Такі зв'язки між

найменуваннями виникають унаслідок деталізації уявлень про простір, про кожний географічний об'єкт. Номінатор сприймає об'єкт не ізольовано, а цілісно, у порівнянні з іншими.

Поява мікротопонімів, мікроойконімів зокрема, зумовлена тим, що дрібні географічні об'єкти, яким дають назву, це місце буття людини, а їхні найменування є результатом переосмислення свого простору через призму життєвих цінностей. Суб'єкт номінації займає центральну позицію й оцінює географічний об'єкт щодо його значення в щоденній діяльності, здатності задовольнити потреби. При цьому враховує і об'єктивну дійсність, тобто характер самого денотата, його властивості, розміщення, рельєф місцевості, флору і фауну тощо. Можемо виокремити такі принципи номінації частин села, його вулиць, хуторів: 1) зв'язок людини та об'єкта, власність (*Коло Ксені Малої* (ч. с., с. Андріївка Бс), *Семені* (ч. с., с. Борятин Ск)); 2) місце розташування об'єкта (*Бальбів Кінець* (ч. с., с. Попівці Бр), *Загорби* (ч. с., с. Борятин Бр)); 3) характерна ознака, властивість денотата (*Жовте Болото* (ч. с., с. Туринка Жв), *Псяча Гірка* (ч. с., с. Рокитно Бс)); 4) відношення до інших об'єктів (*За Каналом* (ч. с., с. Лабач Бс), *Сморжівщина* (ч. с., с. Щуровичі Рд)); 5) зв'язок з господарською діяльністю, промислами (*Бендюга* (ч. с., с. Перв'ятичі Ск), *Вапнярка* (ч. с., с. Стоянів Рд)).

У статті зосередимо увагу на мікроойконімах, які відображають зв'язок людини з мікрооб'єктом, адже цей принцип номінації домінуючий у мікротопоніміконі півночі Львівської області.

Мікротопонімія, як пласт пропріальної лексики, що йменує простір, містить передусім інформацію про образ місця (у широкому розумінні), про особливість його сприйняття, побудови у свідомості людини. Однак назви дрібних географічних об'єктів відображають погляд саме людини, суб'єкта номінації, на свій простір, на географічні, соціально-побутові умови свого проживання, господарську діяльність тощо. Адже «образ, створений людиною в картині, це образ, у якому відображений не тільки (і у багатьох випадках не стільки!) об'єкт відображення – світ – скільки сама людина, творець образу» [14, с. 29].

Назви частин населеного пункту, кутків, хуторів півночі Львівщини, які безпосередньо вказують на зв'язок об'єкта з людиною, мотивовано здебільшого антропонімами, інколи апелятивами (такі мікроойконіми відображають етнічний, соціальний склад місцевого населення). У статті досліджені мікротопоніми розглянемо у межах двох груп.

1. Відантропонімі мікроойконіми півночі Львівської області.

Власні особові назви людей, як відомо, слугують мотивувальною базою для величезного пласту топонімів. Особливо це помітно в мікротопонімії, зокрема мікроойконімії. І це не випадково, адже номінувати вулиці, кутки, частини одного населеного пункту за належністю власникові найбільш властиво людині. Крім того, географічний об'єкт в такий спосіб легко і зручно виділити серед великої кількості однотипних.

Більшість відантропонімічних назв частин села, хуторів засвідчують тісний зв'язок людини із землею. Такі мікроойконіми переважно вказують на власника об'єкта чи першопоселенця і є цінним джерелом для вивчення антропонімії краю. Найменування, в основі яких власні особові назви людей, не лише важливі для дослідження історії української мови, але й відкривають шляхи вивчення людини через її ім'я, способи її ідентифікації [8, с. 71].

Аналіз мікротопонімікону півночі Львівщини виявив, що мікроойконіми, мотивувальною базою яких послуговували антропоніми, домінують на території регіону. Саме через ці найменування дрібних географічних об'єктів виражено акцентовану антропоцентричність топонімної системи [9, с. 50]. Мікроойконіми утворено від таких антропонімів:

– церковно-християнських імен, здебільшого чоловічих (найпоширеніші імена, а також прізвища, похідні від них, *Василь*, *Григорій*, *Іван*, *Михайло*, *Павло*, *Роман* і їхні варіанти; наприклад, *Васильки* (ч. с., с. Шпаки Бр) < ОН *Василько* (Ред., I, 132; Тр., 60), *Грициха* (ч. с., с. Стоянів Рд) < ОН *Гриць* (Ред., I, 253; Тр., 93-97), *Іванівка* (ч. с., с. Старий Милятин Бс) < ОН *Іван* (Тр., 143-146), *Михайлюків Кут* (ч. с., с. Вирів Км-Бз) < ОН *Михайлюк* (Ред., I, 691)), що пояснюємо традиційним укладом життя селянина, де головну роль в освоєнні простору, у господарській діяльності виконує чоловік. Деривати від жіночого іменника (продуктивні антропоніми *Ганна*, *Марія* і їхні варіанти: *Ганунин* (хут., с. Станин Рд) < ОН *Гануня* (Тр., 81–83), *У Маруськи* (вул., с. Завадів Жв) < ОН

Маруська (Тр., 213)) вказують переважно на розташування об'єкта поблизу обійстя, інколи на його належність жінці.

– від давніх слов'янських імен (чи пізніших прізвиськ та прізвищ), тобто особових назв (імен) праслов'янського походження або утворених у пізніший час на споконвічно слов'янському мовному ґрунті [6, с. 13], наприклад: *Баранівка* (ч. с., с. Дальнич Км-Бз) < ОН *Баран* (Ред., I, 32), *Бориси* (ч. с., с. Любеля Жв) < ОН *Борис* (Ред., I, 89);

– прізвищ за певною ознакою першоносія (*nomina personalia*): *Білани* (ч. с., с. Городжів Жв) < ОН *Білан* (Ред., I, 65), *Лобанівка* (ч. с., с. Романівка Ск) < ОН *Лобан(ь)* (Ред., I, 610);

– прізвищ, похідних від апелятивних позначень особи: *Дячки* (ч. с., с. Гійче Жв) < ОН *Дячко* (Ред., I, 349), *Пічкарі* (ч. с., с. Грицеволя Рд) < 1) ОН *Пічкар* (Ред., II, 830); 2) *пічкар*;

– андронімів (ця мотивувальна база малопродуктивна, зафіксовано лише декілька одиниць: *За Костихов* (вул., с. Нова Кам'янка Жв) < андронім *Костиха* < ОН *Кость* (Ред., I, 523; Тр., 182)).

Більшість мікроойконімів півночі Львівщини утворені не безпосередньо від антропонімів, а від родинних назв (термін, який запропонував Д. Г. Бучко на позначення безсуфіксних топонімів на -и/-і [4]). Найвірогідніше ці пропріативи виникли лексико-семантичним способом від найменувань груп людей із спільним прізвищем, які заселяли місцевість (назва родини у формі множини (наприклад, *Андруні*) → мікротопонім (*Андруні* (хут., с. Пониква Бр)). Як показав аналіз зібраного матеріалу, такі оніми йменують зазвичай двори, частини населеного пункту, присілки, хутори, інколи – поля, пасовища, ліси, які, очевидно, розташовані на місці чи поблизу відповідних невеликих поселень.

Мікроойконіми досліджуваного регіону, відантропонімні деривати, зазвичай простої структури (*Дженджерівка* (ч. с., с. Волсвин Ск), *Калачів* (ч. с., с. Яструбичі Рд)), рідше складеної (*Бойкова Вулиця* (ч. с., с. Завишень Ск), *Вулиця Стаха* (вул., с. Карів Ск), *Меланчині Сади* (хут., с. Зубів-Міст Км-Бз)) та у формі прийменникових конструкцій (вони «вказують на локалізацію «безіменних» de facto об'єктів стосовно примітних і загальновідомих на певній території об'єктів» [3, с. 20], зокрема помешкань людей (*Біля Магди Петрової* (ч. с., с. Завадів Жв)).

Ці вторинні назви дрібних географічних об'єктів виражають зазвичай посесивність, головними засобами реалізації якої є топоформанти *-ов (>-ів)* (*Галайкова* (вул., с. Голосковичі Бр), *Гринькова* (вул., с. Йосипівка Бс)), *-ин* (*Таньчина* (вул., с. Добрячин Ск)), *-івк(а)* (*Горбачівка* (ч. с., с. Варяж Ск), *Патраївка* (ч. с., с. Дідилів Км-Бз)), *-к(а)* (*Бандурка* (хут., с. Зубів-Міст Км-Бз), *Романка* (хут., с. Конюшків Бр)), *-их(а)* (*Романиха* (хут., с. Вербівчик Бр), *Чурилиха* (ч. с., с. Кам'яна Гора Жв)), *-щин(а)* (*Венгерщина* (хут., с. Глушин Бр), *Лабайщина* (ч. с., с. Соколя Бс)), *-ець* (*Мушинець* (ч. с., с. Перв'ятичі Ск)) тощо.

2. Відапелятивні мікроойконіми, які вказують на зв'язок об'єкта з людиною.

Соціальна сфера, економічні, політичні, культурні відносини сьогодні та в минулому широко репрезентовані в мікроойконімі півночі Львівщини, є її важливим фрагментом, адже цей пласт пропріальної лексики відображає дійсність через світосприйняття номінатора. Але якщо відантропонімні мікроойконіми безпосередньо вказують на зв'язок географічного об'єкта з людиною (здебільшого власником), то у цій групі назв такий зв'язок зазвичай виражено не стільки в самих найменуваннях, а в мотивах номінації.

Аналіз зібраного матеріалу дає підстави стверджувати про структуру соціуму і в минулі роки, і тепер. У мікротопонімії продуктивне протиставлення «панський – громадський» (*Панська* (ч. с., с. Хренів Км-Бз), *Панський Сад* (ч. с., с. Кізлів Бс), *Громадська* (ч. с., с. Розжалів Рд), *Громадське* (ч. с., с. Шнирів Бр)), що відображає характер землеволодіння (індивідуальне – колективне).

У мікроойконімії північних районів Львівської області актуальна опозиція «багатий – бідний». Так, у свідомості місцевого населення назви з компонентом *панський*, а також мікротопоніми на зразок *Шляхетська* (вул., с. Комарів Ск), *Шляхта* (вул., с. Липник Жв, с. Миколаїв Рд) асоціюються із заможним положенням власника. На це вказують і найменування об'єктів, пов'язаних з побутом цього прошарку суспільства (наприклад, *Лямус* (ч. с., с. Карів Ск) (пор.: *лямус* «глиняний будинок»; за словами інформаторів, у цій найстарішій частині села був невеликий будинок шляхтича (інф. Білоцеркович Н. М.)), *Панський Палац* (ч. с., с. Деревня Жв)).

Як відомо, заможному населенню протиставляють бідне. Таке майнове становище в соціумі виражене за допомогою найменувань, які вказують на реалії побуту, ознаки цього стану (наприклад, *Сорок Голих* (вул., с. Станин Рд), *Чвораки* (ч. с., с. Гійче Жв), *Чураки* (ч. с., с. Гута Ск) (*чвораки, чурак* «будинок, у якому живе чотири родини найманих робітників») (Шило, 272); пор., на *Чураках* (ч. с., с. Острів Ск) були колись будівлі, де жили люди, що працювали на панщині (інф. Гавецька Н.)). Очевидно, що такі назви мотивовано насамперед типом споруд, розташованих у цій частині села, однак у місцевого населення мікроойконіми викликають асоціації власне з майновим становищем мешканців у минулому.

Вагоме місце в мікротопоніміці півночі Львівщини займають одиниці, які репрезентують інститут церковнослужителів цього регіону. Більшість цих найменувань містять компонент *ксьондзів* (-а, -е, -і) і вказують на володіння священика (наприклад, *Ксьондзова* (вул., с. Голубиця Бр), *Ксьондзова Гора* (ч. с., с. Кізілів Бс)). Реалії побуту служителів церкви відображено і в мікроойконімах, утворених від апелятивів *клебанія* (плебанія), *приборство* (*Клебанія* (ч. с., с. Пониковиця Бр, с. Желдець Км-Бз), *Приборство* (ч. с., с. Старий Милятин Бс)).

У суспільно-політичному житті Галичини довоєнного періоду велику роль виконував керівник місцевого самоврядування на території сільської громади. До повноважень *солтиса* та *війта* входили адміністративні та поліцейські функції, а також судочинство. Тому закономірно, що цей важливий аспект суспільного життя відображає і мікроойконімія (наприклад, *Війтова Лоза* (ч. с., с. Волуйки Бс), *Війтвицина* (вул., с. Миколаїв Рд), *Солтиси* (ч. с., с. Бишків Жв), *Солтищина* (ч. с., с. Грицеволь Рд) тощо).

Щоденна праця, господарська та промислова діяльність завжди була невіддільною частиною життя людини, тому значний фрагмент мікротопонімікону півночі Львівщини пов'язаний з господарсько-виробничими процесами. Ці найменування, утворені від назв різноманітних професій, ремесел (наприклад, у мікроойконімії регіону продуктивні одиниці, похідні від лексем *мельник, коваль, швець*), і вказують на потрібні для побуту сільського населення заняття. Однак допускаємо подвійну мотивацію цих мікроойконімів: 1) від назви особи за професією; 2) від антропоніма відапелятивного походження, адже сьогодні важко однозначно розмежувати топоніми, утворені від апелятивних позначень особи, і відповідні відантропонімні назви географічних мікрооб'єктів (пор. [бабу / йат ви / тише^мте^са? // баба / каже / а йа знайу йат йа с'а / тишу / ди^лтино // бат'ко^в бу^у / мел'ни^к і на нас ўс'і / казали / мел'ни^к'и^е...йа здайеу^{':}а / мел'ни^к с'а / тишу...і / д'ійсно^в / по / томуво / по до^уку^ментах / баба ўс'уди / мел'ни^к] (інф. Кічун, с. Ванів Ск)).

Дослідження мікроойконімії дає цінну інформацію про буття різних етносів (українців, а також поляків та євреїв) у цій місцевості, демографічну ситуацію в регіоні сьогодні та в минулому.

Населення півночі Львівщини є українським, що в мікроойконімії простежуємо зазвичай через мотивувальну базу найменувань, яка переважно українська. Зафіксовано лише поодинокі назви, утворені від *русин, руський*, які здебільшого вказують на межу «свого» і «чужого» (пор., *Русини – Поляки* (ч. с., с. Руда-Крехівська Жв)).

Про перебування інших народностей свідчать насамперед відетнонімні мікроойконіми (наприклад, *Польська Колонія* (ч. с., с. Ракобовти Бс), *Циганський Кут* (ч. с., с. Зубів-Міст Км-Бз), *Шваби* (ч. с., с. Лісове Бс)).

Назви *Жиди* (ч. с., с. Закомар'я Бс), *Жидівка* (ч. с., с. Кошелів Жв), *Жидівщина* (вул., м. Радехів) тощо мотивовано тим, що в названій місцевості мешкали єврейські родини, які до війни та масових радянських репресій у західній Україні були великою етнічною групою на території регіону.

Очевидно, мікроойконіми *Мазури* (1) ч. с., с. Замочок Жв.; 2) хут., с. Лешнів Бр, с. Полоничі Бс, с. Волиця Жв) вказують на польські поселення, мешканців яких примусово виселили в середині минулого століття. Варто зазначити, що ці мікротопоніми називають насамперед невеликі окремі поселення (хутори), а також земельні угіддя, які виникли на їхньому місці.

Важливим принципом номінації частин населеного пункту, кутків, вулиць, хуторів півночі Львівської області є зв'язок мікрооб'єкта з людиною, що відображає його назва. На території досліджуваного регіону домінують мікроойконіми, в основі яких є власні особові найменування людей (імена, прізвища). З'ясовано, що більшість відантропонімних дериватів виникли не безпосередньо від прізвища власника чи першопоселенця, а від родинної назви, утвореної від відповідного пропріатива. Мікроойконіми також вказують на соціальний та етнічний склад місцевого населення здебільшого в минулому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баньої В. Ф. Мікротопонімія басейну річки Ужа (на матеріалі українських говірок Закарпаття): дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / В. Ф. Баньої. – Івано-Франківськ, 2009. – 202 с.
2. Білінська Л. П. Формування мікротопонімії Покуття: автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Л. П. Білінська. – Івано-Франківськ, 2012. – 17 с.
3. Бучко Д. Г. Аноїконіми сіл давнього Любачівського повіту / Д. Бучко // *Microtoponimia na pograniczych językowo-kulturowych* / [redakcja M. Łesiów, M. Olejnik]. – Lublin : Wydawnictwo uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2005. – S. 17–23.
4. Бучко Д. Г. Відродінні ойконіми польсько-українського пограниччя / Дмитро Бучко // *Вісник Львівського університету. Сер. філологічна* / [ред. кол.: Т. Салига (гол. ред.) та ін.]. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. – Вип. 34, ч. I. – С. 154–164.
5. Вебер Н. В. Мікроойконімія Івано-Франківщини: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / Н. В. Вебер. – Івано-Франківськ, 2012. – 20 с.
6. Демчик М. О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV–XVII ст. / М. О. Демчук. – К.: Наук. думка, 1988. – 172 с.
7. Зайнчковська О. В. Мікротопонімія південно-східного Поділля (на матеріалі Кіровоградської області): автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / О. В. Зайнчковська. – Кіровоград, 2009. – 20 с.
8. Карпенко О. Ойконіми Житомирщини – джерело вивчення антропонімії / О. Карпенко // *Студії з ономастики та етимології*. – К., 2008. – С. 71–79.
9. Климкова Л. А. Нижегородская мікротопонімія в мовній картині світу: автореф. дис. ... д-ра філол. наук: спец. 10.02.01 «Русский язык» / Л. А. Климкова. – М., 2008. – 65 с.
10. Лісняк Н. І. Мікротопонімія Західного Поділля: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / Н. І. Лісняк. – Ужгород, 2004. – 20 с.
11. Лужецька О. Б. Мікротопонімія Південно-Західного Опілля: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / О. Б. Лужецька. – Івано-Франківськ, 2015. – 20 с.
12. Михальчук О. І. Мікротопонімія Підгір'я: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / О. І. Михальчук. – К., 1998. – 16 с.
13. Сокіл Н. В. Мікротопонімія Сколівщини / Н. В. Сокіл. – Львів : Афіша, 2008. – 205 с.
14. Резанова З. И. Языковая картина мира: взгляд на явление сквозь призму термина-метафоры / З. И. Резанова // *Картина мира: модели, методы, концепты: матер. Всерос. междисциплинарной школы молодых ученых «Картина мира: язык, философия, наука» (1–3 ноября 2001 г.)* / под общ. ред. З. И. Резановой. – Томск: Издательство ТГУ, 2002. – С. 28–35.
15. Яніцька Н. Р. Мікротопонімія центральних та східних районів Львівської області: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / Н. Р. Яніцька. – Львів, 2012. – 18 с.

СКОРОЧЕННЯ ДЖЕРЕЛ

Ред. – Редько Ю. К. *Словник сучасних українських прізвищ: у 2 т.* / Юліян Редько; Наукове товариство ім. Т. Шевченка. – Т. 1: А–М. – Львів, 2007. – 720 с.; Т. 2: Н–Я. – Львів, 2007. – 1438 с.

Тр. – Трійняк І. І. *Словник українських імен* / І. І. Трійняк; відп. ред. І. М. Железняк. – К.: Довіра, 2005. – 509 с.

Шило – Шило Г. *Наддністрянський регіональний словник* / Гаврило Шило; [відп. ред. Л. Полюга, Н. Хобзей]; Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, Наукове товариство ім. Шевченка в Америці. – Львів; Нью-Йорк: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008. – 288 с.

СКОРОЧЕННЯ

Бр	–	Бродівський район Львівської області
Бс	–	Буський район Львівської області
Жв	–	Жовківський район Львівської області
Км-Бз	–	Кам'янка-Бузький район Львівської області
Рд	–	Радехівський район Львівської області
Ск	–	Сокальський район Львівської області

вул. – вулиця; ч. с. – частина села; хут. – хутір.

Стаття надійшла до редакції 30.05.2017 р.